

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 5 frt. Vidékre 5 frt. 50 kr.
Fél .. 2 .. 50 kr. .. 2 .. 75 ..

Egyes szám ára 10 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Jabukai utca: 121.

Ide küldendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden közlemények.

HIRDETÉSEK DIJJA:

Három hasábos petitsor 6 kr. Nyilttéri három hasábos petitsor 10 kr.

Bélyegdíj külön minden hirdetésért 30 kr.

Halottak estéjén. (nov. 1.)

Ott járnak az élők a halottak hideg tanyáján, fölfrissítik a kemény kérgű sirhantokat, elborítják koszorúkkal, virágaikkal, az élet üde jelvényeivel s meggyújtják felettük a mécs lobogó szövétnékét. S miként a frissre fölászott hantok, szívük is megújult fájdalomban fölérz a vesztésé megelvenült képének hatása alatt, s miként ama virágok, felvirul szívökben az emlékezet fájó képei mellett a remény, egy boldogságos viszentlátás boldog hite s a lobogó mécs világa oltárrá varázsolja át a sir sivar rögeit, a melyen vegyesen áldoz a szerető kegyelet és a reménykedő hit.

És megjelemlenek az elszállt lelkek a fuvalom szárnyain s boldogabb létük mennyei érzéseivel időznek ott és veszik körül a kegyelettel adózó látogatókat. Ott lebeg a gyermek, a szülő, a hitves, a testvér szelleme, megdicsőült érzéssel szemléli itt hagyott szeretteinek képeit, a meg nem szünt fájdalom, mely ezeken borong, pillanatnyi vágyat ébreszt benne, hogy vissza térjen közéjük, de hajh, zárva körülte az ég.

És ott lebegnek a dicsők alakjai, a kiket egy áldásos életműködés után, nagy és nemes tettek mezejéről vitt el a halál révén az örökkévaló menny, a kik verejtékes munka, emésztő küzdelmek, hősi önfeláldozás, vagy tán meg nem érdemelt szenvedések után most a mennyi nyugalom kárpótlását élvezik és ime, biztatólag tekintenek azokra a kik nyomdokaikon járnak, nemesen küzdenek, eszméiket megvalósítani, megkezdett műveiket befejezni fáradoznak,

s tán szenvedve néha el is csüggednek e földi lét rögs utain. — És a mint tovaszállanak, az élő utód megérzi dicső szellemök lebbenését, szelid ihlet szállja meg lelkét s megerősült szívvel tér haza, s újult erővel, edzettebb kitartással, újabb eszméikkel telten folytatja megkezdett pályafutását.

De tekintsünk csak odább, a háttérben látunk sírokat, a melyeknél nem áll meg senki, az élők elhaladtukban csak szánó pillantást vetnek rájuk. Föl nem hantolt, föl nem díszített, meg nem világított sírhalmok: sötétben borongó lelkeké, a kiknek még nem itótt az üdvözülés órája. Szellemök merő lelkiismeret most, a melyet életükben nem ismertek, s a mely most iszonytatóan világos tudattal fordul maga felé. A bűnbánat gyöntörö kinjai alatt mint nyöszörgő ebek oda jönnek e napon ők is a sir szájához, de megátalkodottan nehezedik fölérzök a sírdomb rögs nyüge, panaszaikat, önvádjaikat, megbánó jajveszkeléseiket nem hallják meg az élők s ők vigasztalás, enyhülés balsama nélkül nyargalnak vissza sötét honukba s várnak, várnak. Haj pedig nem is voltak mindnyájan gonosz lelkek, a kik kedvteléssel folytatták a siron innen a bűn üzetét, csak gyenge emberek... Az a fekete pont, a mely körül most egész lényük szomorú körben forog, tán nem is bűn, csak hiba; s az a bűn, a mely életükben embertársaiknak romlását, átkot és kárhozatot vont maga után, tán nem is véték, csak vétkes könnyelműség, mulasztás, hiúság, önzés, restség, közöny, kislelkűség, gyávaság...

Ime mily jelentős állaspontra helyez bennünket e nap! Két világ elválasztó küszö-

bére állit, a melyen csodás hatalommal ragad meg bennünket egy más világ lehellete, a túlvilági sors fényes és sötét, dicső és tragikus képeivel bevilágítja földi pályánk utait, kijelöli ennek irányait, magunkba szállni készlet, lelkesít, buzdít, vagy int, óv és rettent!

Térjünk haza: és midőn a világi üzet mindemapi ügyei bajos viszonyai közt mozogunk, maradjanak meg bennünk élénken, eleven erővel a benyomások, melyeket e helyen szereztünk és nyilatkozzanak egy szebb életműködés áldásosabb nemesebb, önzetlenebb, lelkiismeretesebb mozzanataiban!

Az „írók és művészek“ a vidéken.

„... az otthonos vidéknek
Fiaim csak énekeljtek!“

Szeged városa újjászületésének, folyton a napi renden való megfordultának köszönhetjük, hogy illetékes államférfiak, tekintélyes írók és lapok utóbbi időben különös figyelemmel foglalkoztak a vidék, azaz a főbb vidéki városok emelésének, művelődésének kérdésével.

E különös figyelem főmozzanataként a harmadik egyetem ügye emelkedik ki, ez azonban minket itt e messze félre eső végvidéken kevésbé érdekel.

De szívdobogva olvastuk a „Nemzetben“, a Beksics derék fejtegetéseit, a melyek arról szóltak, hogy a vidéki főkép másnemzetiségű polgársággal bíró nagyobb városoknak nemzeti irányban való emelése a legfontosabb és legsürgősebb feladat, e célra különösen ráutalt a s z i n h á z a k rendkívül

Szépirodalmi csarnok.

Bölcso-dal.

(Lermontofból.)

Aludj, gyönyörű kis fiam,
Dalolok neked.
Hold ezüstje játszik vígan
Kis bölcsöd felett.
Mondok mesét, hosszút, szépet,
Tündér-éneket,
És lezárva szemecskédet
— Dalolok neked.

Halk morajjal foly a Török,
Zokog búsan danát;
Partján áll a pogány török,
Töre villog át;
De apád már régen visel
Bajnokéletemet:
Aludj, kisdéd, békeséggel,
Dalolok neked.

Lesz idő, hogy harera kelve
Még küzdened kell;
Bátran hágsz majd a kengyelbe
S szállsz esatára fel.
Én selyemmel kihimezem
Harezi nyergedet...
Aludj, aludj, én édesem,
Dalolok neked.

Kozák léssz te, hős és déleeg.

Párod nem leled;

Én majd téged kikisérelek —

Te intesz egyet... .

Hányszor ejtek én az éjjel

Titkos könyveket!

Aludj, angyal égi kéjjel,

Dalolok neked.

Várlak majd bütelt kebellem,

És reménytelen:

Szívem éghez emelem fel

Nappal s éjjelen:

Várlak kinos gyötrellemmel,

Sorsod merre vet?... .

Aludj, míg a gond nem terhel,

Dalolok neked.

Adok én majd egy szent képet.

A szíved fölé:

Te azt, ha imádat végzed,

Tedd magad elé;

S a hare, s a vész napjaiban

Anyád, ne feledd... .

Aludj, gyönyörű kis fiam,

Dalolok neked.

Orosz eredetiből

Romanecz Mihály.

Szerelemdala.

Eldallottam szerelmemet
Neked sokszor kedvesem,
Mikor csak az ajkakon volt
S nem szívben a szerelem.

S most, hogy érzem szerelmemet
S szűm igazán lángba van:
Szerelmemet lefesteni
Ninesen hangom, nines szavam.

Mintha virág... .

Mintha virág, madár volnál:
Virulsz, dalolsz oldalomnál;
Mint szellő szállsz ide s tova,
Láthatatlan lábaid nyoma... .
Alig hogy belépsz a kertbe,
Im üdvözöl minden egyre:
Virág a fejét lehajtja,
Rád borul a fáknak gyallya.
Szellő édes illatárt hoz,
A sok madár dallal áldoz
És bökölva feléd röpked:
... Felismerik — testvéröket!

Szabó József.

Arany és Petőfi.

Gyulai Pál emlékbeszédéből.

A barátság, a mely a két költőt összefűzte, épen oly nemes volt, mint őszinte. Mily különbség köztük s egy eszme és érzés rokonszaga vőnél fogva mégis mily hévvel forrnak össze szíveik! Petőfi heves, szilaj ifju, erőlyes szellem, a kinek a daczban, küzdelemben mintegy kedve telik. Arany nyu-

üdvös hatására s nem mulasztotta el hangsúlyozni, hogy magának az államnak kötelessége volna, ezeket rendszeresen támogatni, kimutatván egyszersmind, mily potommérvű anyagi áldozatot kellene ezétra szentelnie, hogy egyegy ily vidéki városban jóra való szintársulat hosszabb rövidebb ideig tisztességgel fönntarthatassa magát.

Hogy e kérdésnél a mi városunknak különös figyelem alá kell esnie, nem kell talán fejtegetnünk. És valóban egy magyar színház, vagy csak ideiglenes szintársulat állandóbb fellépte városunkban, a mily rendkívüli súlya volna a nemzeti szellem és izlés terjesztése céljából, ép oly könnyen volna az ének erre kedvező szakában megvalósítható. De hát e tekintetben különös malheurünk volt a mult év előtti Jakabffyféle abonnenmentval, melynek következményeit, ha csak mi meg nem embereljük magunkat, vagy kivülről, tán épen felülről nem jön valami váratlan szerencse, még egy-két évig fájdalmasan fogjuk sínyleni.

S íme legújabbban a budapesti írók és művészek köre maga ajánlkozik ösztönte határozottsággal, hogy szívesen segédkezet nyújt a vidék közművelődési és társas köreinek a nemzeti műveltség és izlés terjesztésében. A nevezett kör felhívta a vidéki ezirányú egyesületeket, hogy egyes felolvasások vagy művészi előadások tartása céljából forduljanak hozzá, a maga kebeléből az egyesek tehetsége és körülményei szerint szívesen támogatót erre vonatkozó kívánságokat.

A mily egyszerű eszme, oly zseniális, s oly könnyen megvalósítható is, ha az illető kör ez ajánlatát minden egyes esetben komolyan veszi s lelkiismeretesen megfelel neki.

S ki üdvözölne efféle ajánlatot annyira szíve mélyéből, mint mi végvidékiek, kikhez a nemzeti szellem mozgalma csak megernyedő töredékekben téved el s a kik ennek folytán mint egy idegenszerű és kényelmetlen staffage közé helyezett tétlenül merev alakok, igen igen szomorú képet nyújtunk nemcsak a rajtuk kívül álló szemlélőnek, hanem önmagunknak is. Nemcsak a honi műveltség megismertetése és terjesztése idegenajku honfitársaink közt teszi nagyon kívánatosná, hanem saját nemzeti tudatunknak és önértetünknek tette ébresztése céljából is dobogó szívvel várjuk, hogy néha egy-egy jobb és szellemesebb írónk közénk vetődjék, egyegy művész kiválóbb költészeti termékeink hatásos elszavalásával vagy előadásával és egyik másik kedves művész dallamaink zengzetével, törül metszett magyar alakjaink ábrázolásával maradandó hatást és hangulatot teremtsen meg köztünk.

godt férfiu, megtört erélyü, a ki kerüli a zajt s inkább magában évődik, mintsem küzdjön. Petőfi vakon hisz eszmében, bizik önmagában, erőszakos, kíméletlen s ezt mintegy kötelességének, elvei szolgálatainak hiszi, mit sem gondolva a világgal. Arany lelken a kétely árnya borong, önbizalmatlan, kíméletes, engedékeny s éppen úgy lehangolja a világ, mint saját aggodalma. Petőfi a harag és a merengő szelidség, a düh és a méla ellágyulás közt hánykódik, örül vagy búsul, szeret vagy gyűlöl, boldog vagy boldogtalan, de soha sincs nyugalma. Arany szintén mély fölündulások között él, de erőt vesz magán, eszöndes buskomolyságba merül s úgy bánatját, mint örömet humorá mérseklí. Petőfinél egy a gondolat, érzés és tett: Arany a gondolatnál és érzésnél marad s csak a külső körülmények nyomása alatt ér a tethez. Petőfi az ifjúság tüzevel, szenvedélyeivel vonzza magához az embereket: Arany a férfiu erények tisztos méltóságával. S költészetiükben is hasonló ellentéteket találunk. Petőfi lírikus, egészen alanyi, a ki elbeszélő költeményeiben is alanyi érzéseit önti ki s mindig önmagát rajzolja. Arany epikus, tárgyilagosa, a ki lírai költeményeiben is majdnem annyit merít a tárgyól, mint saját kedélyéből. Petőfi korának nemcsak költője akar lenni, hanem harczosa is egyszersmind, a ki lanttal és karddal ostromolja a társadalmi és politikai intézményeket. Arany inkább a multban él, mint a jelenben s inkább követni, rajzolni akarja a világ folyását, mint vezérelni. Petőfi élénk, fogékony kedélye minden érintésre felfolban, minden benyomást dalál alakít, még a legtröpkébb hangulatot is, Aranynak egészen meg kell telnie, hogy megáradjon költészete s akkor sem mindig árad meg. Petőfi az önkéntesség ösztönével teremt s gyakran inkább csak homályosa sejtélem vezet, mint világosa öntudat. Arany öntudatos művész, de mintha aggodalmassága néha megbénítaná önkéntességét. Petőfi

Csak egyet kell ily alkalmakra cleve is egész nyíltsággal kikötnünk és szem előtt tartanunk, hogy az abszolút köztársaságunkban nem élünk, sőt eltévesztjük a célját. A kik ide közénk jönnek a magyar műveltség és művészet képviselőiként, legyenek olyanok, hogy idegenajku társaink előtt, a kik nem tartózkodnak minden kritikától, bátran és nyíltan büszkélkedhessünk velök.

Különösen a szavaló, ábrázoló és dalos előadás jobb képviselőit óhajtánók egyszer másszor e célra megnyernünk, mert ezek teszik a legközvetlenebb hatást. Gondoljunk csak vissza, mily nagy hatást tett Lewinszki a legkülönbözőbb jellegű városokban az ő szavallataival s mennyire előmozdította nagy költőink, mint pl. Petőfi költészeteinek ismeretét s az iránta való tiszteletet, habár német nyelven tolmácsolta csak. Igen nagy kár, hogy a mi színeink nem igen törekednek magokat ez irányban kiművelni. Még nagyobb és maradandóbb hatást tettek tősgyökeres magyar énekesnőink, bár hol és bár mily publikum előtt léptek legyen föl.

Megvalljuk, e fejtegetéseink mai viszonyaink közt magunknak is egy kicsit ideálisnak tünnek fel, de nem adjuk fel a reményt, hogy a mint tán legközelebb egy kicsit tömörülne sikerül a mi társadalmunknak s a közlekedés tervezett eszközei közelebb hoznak bennünket a nagy hazához és központjaihoz, többször láthatjuk és hallhatjuk terméinkben egy-egy szellemes írókat, egy-egy főbb szín-és dalművésziüket vagy művésznőiket!

Heti szemle.

Halottak napja is elmúlt. Megemlékezünk kegyeletos érzéssel boldogultjainkról, kik a küzdelem legnagyobbikát, a halálos küzdelemet megvívák, s kiknek esendes nyugodalmát nem zavarja meg a világ sok ezernyi hőbortja többé. A boldogok álmát aluszszák ök: legtöbbször a feledés sorára jutva idővel, s csak nagy ritkán élve alkotásaikkal a földön. Megemlékezett a Kisfaludy társaság is egy nagy halottjáról, Arany Jánosról, kinek életét és működését a hozzá legöngeniálisabb lélek, Gyulai Pál rajzolta szokott mesteri tollával. Elénk varázsolta jellemző stílusa művészetével azt a költőt, aki visszanyúlt az ősmagyarság borongó homályába, s a legfényesebb magyar lovagi kor világába, hogy „objektív” hevítse az utódok szívét a régi diésőség példáin edződő hazaszeretetre. Szembe állítja a mély, magában évődő, állandó magyart a hervülékeny, kitörő féktelenségű, szenvedélyes

hevesb, változatosb, festőbb: Arany eszöndesebb, mélyebb, plasztikaibb. Petőfi izlése, és szívemessége nem mindig egyezt képzelmé szárnyalásával: Arany képzelmé, ha talán lankad is: izlése, érzelmi nemessége ugyanaz marad. Petőfi költészete az ifjúságé. Arany költészete az érett koré: anabban megtaláljuk az ifjúság soknemű bus és derült fölündulásait, eget ostromló vágyát, édes csalálmait, gyönyörét, büszkeségét, sőt hőbortjait is, emebben az élet egész komoly hangulatát, férfias küzdelemét, esalódásait, vigaszt, humorát és megnyugvását az erkölcsi rend vaskényszerűségében.

De ez ellentétek mellett is a naiv lélek és ösztönte szív ugyanegy lángja lobogott bennök s a magyar népköltészet ugyanegy sugalmán lelkesültek. Ez mindent kiegyenlített, sőt jellemük és költészetiük ellentéteinek némely oldala mintegy vonzotta öket egymáshoz. Arany gyönyörködött új barátja gazdag ifjúságában, mintha vissza akarná élni benne a magát, mely rideg és hallgatag volt. Petőfi a tisztelet és szeretet vegyes érzésével tekintett a komoly férfura, mert soha sem ismert tisztább szívet és nemesebb egyszerűséget az övénél. Arany érezte, hogy Petőfi némely különzétségei, ballépései bizonyosa nagy eszme vagy érzés tulságai és kíméletesen ítélte róla. Petőfi büszke lelke meghajolt e szerény és gyöngéd szív előtt, mely semmit sem követelt tőle, de a szeretet egész melegét árasztotta reá. Keveset hatottak egymás jellemére és költészeteire, de mindkettő szerette egymásban azt, a mi benne többé-kevésbé hiányzott: Arany Petőfiben az erélyt, a szilaj hevet, édes kellemet, friss színezetet, könnyed bájat. Petőfi Aranyban a nemes nyugalmat, mély érzést, biztos és eleven rajzot, egyszerű föntségét. Soha semmi sem zavarta meg barátságukat. Petőfi a ki oly sok barátjával összezördült s néha esekély ok miatt, Aranyhoz mindvégig a legmelegebben ra-

magyarral, s hatalmasan kidomborította az ellentétet azt, akit emlékünke feleleveníteni óhajtott. — Gyulai beszédének sikerét megosztotta Léva yval, e ritkábban megszólaló költővel, kinek ódája az átérzett Arany-költészet eklatáns kitejezése. S míg a Kisfaludy társaság egy tavál elhünyt koryphaeusát siratja, addig a zenevilág szintén egyik nagyságának, Volkmann Róbertnek kimultát panaszoja. Nem hazánk földjén született ő, de közel félszázados ittlétele, és zajtalan, de fényes munkássága a magyar nemzetnek jól felfogott, szíves kötelességévé teszik őt honfiaink tisztelnünk. Átélté ő a legváltozatosabb aerakat miközöttünk, olyanokat is, melyekben a világbéke Kálnok yféle enuncziációkkal még ugyan csak nem volt biztosítva. Ad vocem! Bámulják mindenfelé a külföldi lapok az osztrák-magyar diplomata ösztöntességét. A Times és Standart, és République „hallatlannak” nevezik. Pedig vannak sokkal hallatlanabb dolok. Csak a hallatlan hanyagságokat felderítő budapesti Circus-égést kell említenünk, melynek borzasztó eshetőségeit csak a mindenható böles keze háitá el. Hát még a hallatlan lakás-szükség. Majd Salisbury ir a londoni szegényosztály siralmas állapotáról és minden képzetet meghaladó lakásairól, majd Budapesten csinálnak javaslatokat az akut kérdés megoldása végett, majd Finnéből jelentik, hogy 90 család lakás nélkül van. Hát ezek miért nem mennek Szegedre?... Midőn ezzel a jó tanácsal bevégezzük heti szemlénket, csak még a hadseregbeli novemberi előléptéseket kell konstatalnunk, melyeknek üdvözö decretumait szívből kívánjuk az illetőknek.

y.

HELYI HIREK.

* **Id. gr. Ráday Gedeon** úr kerületünk orsz. képviselője — a mint sajnálattal értesülünk a lapokból — egy idő óta komolyabb mérvben gyengélkedik. Ezért nem vehetett részt a delegáció üléseiben s ezért nem tette meg kilitásba helyezett látogatását kerületében.

* **Gromon Dezső** kormánybiztos urat a Budapesten legújabbán megalakult „Vívó egyesület” megválasztá elnökéül.

* **A szabadságszobrának** ügye városunkban is legközelebb fölkarolásra fog találni. A mint tudjuk Budapest főváros közönsége elhatározta volt hogy az 1848/9-ki szabadságharcz, mint nemzetünk történetében egyik legdiésőbb korszakalkotó esemény, az ország szívében, a főváros valamely közterén, nemzeti adakozásból létesítendő szobor által megörökíttessék, hogy ezen szobor felállítására az ezredéves ünnep megüledésének egyik kimagasló részletét képezze. A főváros e célra 25,000 frtot szavazott meg át hatva azon meggyözdéstől, hogy minden igaz hazafi és honleány méltóan fog sorakozni hozzá tetben és áldozatkészégen. Minden, még a legkisebb adomány is köszönettel fogadtatik, minden 10 krnyi és azt meghaladó adomány nyilvánosan nyugtaztatik, és

gaskodott. Arany mindiz egy emlékezett arra az egy pár évre, melyeket a Petőfivel való barátságban élt át mint egy szép álomra. Költeményei között négy-öt vonatkozik a csatatéren minden nyom nélkül eltűnt barátjára. Kora büszkeségének nevezi, üstökösnek, melyet az ölék nemzedéke csak egyszer lát s többé soha. Sirját sem tudni, hol van. Bizonyára ott minden véreseppből új virág kel és több madár zeng ott a lígeten. Gyakran megjelen álmaiban, de esténként ébren is hallja könnyü lépteit és fülébe eseng hangja. E bus emlék egy hosszú életen át folyvást kíséri. Harmincz év múlva is látja őt s úgy emlékdik róla, mint a kit a hellén kor rég minthoszi alakká emelt volna, de így is varázs övezi emlékt: mig kortársait az idő aggítja, ő mindinkább ifjul, szelleméből semmi sem vesz el, firól fira száll, mint egy közös eszme. Általában Arany élete utolsó heteiben sokat emlegette Petőfit, meg akart jelenni szobra leplezésének ünnepélyén, bár mindentől visszavonulva élt s rég óta nem yett részt se nyilvánosa, se magányülekezeten. És éppen azon nap reggelén lett rosszabbul s egy hét múlva éppen azon déli órában halt meg, melyben barátja érzesszobra fölemelkedett a Duna partján. De bár a sors oly korán elválasztotta öket egymástól, a magyar nemzet emlékezete örökre összefüzi költői alakjokat, mint egy kor ikerszülötteit, egymás kiegészítőit. Arany mint férfiu lépett a költői pályára, Petőfi költői munkássága a férfiu kor küszöbén szakadt meg. Arany ifjúságát a Petőfié pótolja, a Petőfi férfikorát az Aranyé. A magyar ifju ajkán mindiz hangzani fognak Petőfi szerelmi és szabadságdalai: a férfiu Aranyból fogja meríteni az élet küzdelmeinek eszméit, érzéseit, fájdalmát és vigaszt. Petőfi költészeteből századokra kihangzik a kardok esattogása, a trombita hangja, az ágyudőrej, a diadal mámorosa. Arany költészeteiben a késő unokák is érezni fogják a hazafi könyjét,

az adományozó neve, legyen az bár gyermek, örök emlékül a „nemzet könyvé”-be iktattatik. — E mindenek felett nagyérdeklő ügyre legközelebb különös figyelemmel terjeszkedünk ki, a midőn közölni fogjuk a gyűjtők neveit s a gyűjtés módját is.

* **Az 1885 orsz. kiállítás helyi bizottsága** a jövő hét folyamán megalakul. Működéséről, a mely természetesen igen sok irányu lesz, mozzanatról mozzanatra értesíteni fogjuk közönségünket.

* **A városi közig. bizottság** multhavi ülése e hóra halasztott. Évek óta első eset, hogy a bizottság nem tartotta meg rendesen havi ülését. Oka egyrészt a szegedi küldetésben volt, másrészt a bizottság becskeréki tagjai, a kik ez ülésre okvetlen megjelenésre hívtattak meg, előre bejelentették volt, hogy nem jöhetnek el.

* **A helyb. magyar dalkör** hangversenyre készül, a melyet nov. 19-en szándékozik megtartani. A műsorban színi előadás is lesz, a melyre már régen készülnek, de sok mindenféle akadály jött közbe. Általában az egyesület erejét és törekvését újabb ismét személyes differenciák gyengítik, a melyeknek valahára mégis gyökere sen véget kellene vetni. Végtelenül szomorú dolog volna, ha a korlátoltság hiúságai, a heves szív szeszélyei, pletykaság épen a mi városunkban kockáztatnák törekvéseink sikerét és reputatiónkat!

* **A német dalegyetel** ma esti hangversenyének műsora a következő:

1. Studentengruss, férfiak, Bernertől. 2. „Ach wenn du wärst mein eigen.“ Beyertől, zongorán előadja Mayer Mari k. a. 3. „Ob sie wohl kommen wird?“ Bariton-solo, Proyertől, előadják Winterfeld és Lang urak. 4. Gott Vaterland, Liebe, férfiak, Reulingtől. 5. Das Lachen, humoresk, előadja Rechnitzer István úr. 6. „Sonnenlicht ist schlafe n g a n g e n.“ solonégysz. Abt-től, előadják Seger, Ziffermeyer L., Dulcz és Atzinger urak. 7. Italienischer Salat, zenei tréfa, Genée-től négyeskar számára. — A hangverseny után táncz lesz. Kezdeté esti 8 óra. Belépődíj: 1 frt. Pártoló tagok ingyen léphetnek be.

* **A Luther-ünnepélyt** megelőzőleg az egész következő héten át az esti órákban Schwaln Gy. evang. lelkes. Luther-előadásokat tart az egyház stáresovanteai imaházában. Schwaln kitűnő szónok s e tekintetből is felhívjuk a közönség figyelmét ez előadásokra a melyekben a reformatio messzhatott mozgalmát vázolja.

* **A verseczi posta** f. h. 2-a óta rendszeren reggeli 8 órakor indul már el. — A Zimonyi helyi hajó pedig ez tén napjában csak kétszer fordul meg s a temesi belparton köt ki.

* **Betörő tolvaj** a tudomány csarnokai-ban. Kedd reggel a helyb. reálgymnasium igazgatója és tanári kara arra ébredt az iskolába, hogy az igazgatói iroda, tanári szoba, természet-tani laboratorium ajtai nyitvák, szekrényei föltárvák, iratok, szerek összevisszahányvák. Világos, hogy tolvaj járt ott: de úgy járt, mint az egyszerű egerek, kik mohó szeszszel suhantak a templombá és éhesen maradtak. A tolvaj alkulesokkal felnyitotta az ajtókat és szekrényeket, de nem talált semmi pénznagra. Nem is vitt el semmit: a direktor esinos dohányszelenezését s egyik tanár takaros dohányzaeszkóját is csak megemel-

gyaszt, bilinesét a legyőzött Magyarország sóháját és szenvedése ereyeit. Es mindkettő rajzaiban örökre fennmaradnak fajunk szellemi törekvései, nemzeti vágyai, jellemző sajátságai, hogy az újabb nemzedékeket mintegy megóvják az elfajulástól.

HASZNOS TÁRCZA.

Divat-levél.

Tisztelt Szerkesztő Úr! Ma-holnap egy éve lesz, hogy lapját járatom és hűségesen el is olvasom. Nagyon sok érdekest és tanulságost találtam benne, hogy többet ne is említek pld. városunk eselédviszonyairól, a gabona rozsdáról, szerb-közmondásokat, meg virágmesét. Phlamarion megének-lését versben és prózában, verset és novellát, a Végvidék Botanikusának mérges és nem mérges-egyszóval sokféle gombáit, esángótelepítést, király fogadtatást, útleírást, nem ugyan a földkörül, hanem Orsova környékéről stb. stb: csak egyet nem — pedig lássa kedves szerkesztő úr a nőknek ez is kell — a divatról. No de talán nem is ön a hibás: tudom én jól hogy mennyi gondja van egy szerkesztőnek. — különösen önmek. — Hogy is terjedjen ki figyelme még a divatra is? Mirevaló a sok szaktudósító? Ha jól emlékszem, egyszer megígértem, hogy leszek divattudósítója, igaz csak tréfából, de a szerkesztő úr ugylátom komolyan vette s mind várta is a tudósítást. Nom bánom legyen hát komolyan, Isten neki, rá lépek én is az írói dícső pályára, nemugyan nyilvánosan, hanem csak úgy, hogy elmondok önmek egyet más levélben az őszi s téli divatról, ön pedig ír róla egy szép divattudósítást.

A mint az évszakok és a szeszély változnak a szerint mutatja be a divat is a maga újdonsá-

gette, de elnem emelte. — Azonban szerencsésebb volt az — vagy, a mi valószínű, tán ugyanaz volt, — a ki ugyanez éjjel a helyb. polgári iskola helyiségeibe tört be, ott az igazgatóság szekrényében 20 frtot és 2 aranyat talált s azt el is vitte — minden nyom nélkül. A tolvaj nyomára mind-dedig nem lehetett jönni.

* **Meghalt** özv. Schunkné Károly nevé 10 éves fiacskája, a ki már a polgárisiskolába járt vala. A vörheny okozta halálát, a mely, több heti iszonyu szenvedések után következett be. Temetése szerdán volt s koporsójánál Schwaln evang. lelkes megható vigasztaló szavakat mondott.

* **A megyei bizottsági tagok** választása a pancsovai járásban befejeztetett. A mint értesítenek, a megválasztottak mind a szabadelvű párt hívei, mi több, a megyéhez tartozó polgárosított végvidéki részen majdnem mindenütt az ösmegyében lakó intelligens magyar elemet választották ki. Döntőleg folyt be erre nézve főképp az a ritka népszerűség, a melyben Hertelendy József a megye főispánja és ennek folytán az általa ajánlottak a megye összes közönsége előtt állanak.

* **A vasárnap és ünnepnapoknak** nemesak a vallás hanem a tisztesség parancsolta megünneplése és tiszteletben tartása ellen városunkban már jó idő óta rendszeres kegyeletlenséggel vétének a város sok nyilvános helyén. Lépten nyomon hallhatni épen e napok áhitatos óráiban a kalapácsok döngését, kufár alkudozások piaci lármáit, rostálást fel, és lerakodást: mint pl. a luth. templommal szemben épen az istentisztelet alatt majdnem állandó a gabona rakodó koscsik zörgése és fuvarosok áhitatot és ünnepi nyugalmat sértő hajszája. Felhívjuk erre is a rendőség kötelességét!

* **Tanítógyűlés.** A délmagyarországi tanító együletnek pancsovai titókja ez idei őszi közgyűlést Pancsován a m. k. állami polgári tanodában november 8-án délelőtt 9 órakor tartandja meg. Tárgyai:

1. Elnöki megnyitó. 2. Hirlaptudósító választása. 3. A tavaszi gyűlésről felvett jegyzőkönyvnek felolvasása és hitelesítése. 4. Elnöki évi jelentés. 5. Pénztári és könyvtári jelentés. 6. Tisztújítás. 7. A nézésről munkálkodás közben, előadja Bontilovics Gusztáv. 8. A nyugdíj ügye. 9. Az Eötvös és árvaláz ügye. 10. Az egylet zenei szakosztályának átirata. 11. Tagsági díjak beszédése és új tagok felvétele. 12. A magyar olvasókönyv ügye. 13. Az Arany szobor javára szavazott összeg. 14. Indítványok. 15. Interpellatciók.

* **A pancsova kubini ármentesítő** társulat igazgatósága f. h. 1-én a jabuka-utcai Vranysesevics féle házba költözött.

VIDÉKRŐL.

Fehértemplomon, mint levelezünk inja, — a „Társaskör“ kebelében ez év tavaszán megalakult magyar műkedvelő társaság, a mulatsági évad beálltával, mult hó 27-kén rendezte az első előadást.

Voltaképpen nem első: a negyedik. Örömmel értesülünk, hogy nemesak a műkedvelők száma (immár 26.) de méltányolt, hazaifas tevékenységű iránt a közönség rokonszenve is egyre növekszik. Ezt az előadást is válogatott és szép számú közönség látogatta meg. Két vigjáték került szí-

gaik, melyek vagy csak átmenetek a már meglevő és új alakok között, vagy a régieknek felújításai, vagy pedig mint tisztán újdonságok hivatva vannak hosszabb vagy rövidebb ideig csillogni a divat kék egén, hogy aztán a szeszély újabb termékeinek adjanak helyet.

Ha első sorban a felöltöket, mint a saison fölkellékeit — vesszük tekintetbe, az újítást nem annyira az alakban, mint inkább az izléses díszítésekben fogjuk találni. Előszertettel viselik még mindig a hosszú köpenyeket, még pedig úgy a paletot-alakot valamint a dolmányt; az előbbinél a karok egészen, az utóbbinál csak a könnyűktől szabadok. A tulajdonképeni ösziköpeny azonban a kezdetben annyira igénytelen esőköpeny, egy-szintű posztóból; cheviot-ból csak a lehető legegyszerűbb mintákat alkalmaznak. A redős derék-alj fészesatos övvel és pelerine csak fiatal karsú nőknek áll jól, míg idősebb nőknek az inkább szabadabb dolmány alak, vagy a kényelmes paletot, nagyobb pelerine-el alkalmas. A havelok ismét tért kezd foglalni s mint eredeti említendő a simaderék redőbe szedett kabáttal, mely sajátrágos bő ujjaiával ismét a dolmányhoz közeledik.

A téli felsőknél is ezek a rendes alakok természetesen szép beléssel ellátva.

Az utóbbi időben annyira kedvelt szines plüschbélést azonban a könnyű, letördelt vattirozás, vagy a szines selyem alá helyezett flanell kezdi helyettesíteni. Idősebb nők számára igen szépek a barna posztóból készült, zöld és barnásba játszó tafettel bélelt és chenillia rójtokkal gazdagan díszített téli felsők. Fiatal nőknek a testhez álló rövid paletot, vagy az ehhez közel álló dolmány ajálható. Double, mousse, deux-faces, diagonale és matelassé a legkedveltebb szövetek, a melyekhez mint az idény újdonsága a sárgaszínű molyhos „iris“ csatlakozik. Disztésre különösen a

re. Egy magyar és egy német nyelven. „A VIII-ik pont“ és „Als Verlobte empfahlen sich“ — A szerepek következőleg voltak kiosztva: Santenis Julia (Tornya Endréné urnő) Róza szobaleány (Dömötör Ilona k. a.) Gerard (Goldschmidt Sándor ur) Dubienil (Szöllősy István ur.) A német nyelven adott darabban: Frau von Grumbach (Schindelman Luiza k. a.) Malvin (Christen Friderika k. a.) Grumbach (Vajda Károly ur) Adelaide nevelő (Huzsikné) Langerhans inspector (Still Nándor ur.) Szobaleány (Benedikt A. k. a.)

Levelezünk a dilettantiko-kritikai szokás-jog §§-ai értelmében sajnálattal mond le a különben dícséretesen betöltött szerepek quomodójának részletezéséről. Azt azonban meg nem állotta, hogy műkedvelőik két új tagjának Christen Friderika (Páncsováról) és Dömötör Ilonka (Bácskából) kisasszonyoknak egy pár bókot ne mondjon. — Christen Friderika k. a. egyénisége — úgy mond maga a kedvesség definíciója. Ellenben Dömötör Ilonka k. a. bájoss voltára meg definiáló szavakat nem talál. Ezek — írja — csak szorosán színszerüség szempontból tett megjegyzések.

Az előadás után táncz következett, melynek folyamán levelezünk a felől győződött meg, hogy a két új műkedvelőre tett megjegyzései nem színszerüség szempontból is teljesen alkalmazhatók. Gratulál a fehértemplomi magyar műkedvelőknek.

IRODALOM.

A Kisfaludytársaság „Arany“ napja. Mult vasárnap okt. 28-án ülte meg a Kisfaludytársaság Arany emlékünnepét.

Az akademia terme zsúfolásig megtölt közönséggel. Miniszterek és tudósok, költők és írók, — foglalták el az elkorlátolt tér egyik felét; míg a másik félen ültek Arany János özevgye, menyé és unokája, s a terem legnagyobb részét megtöltötték előkelő hölgyek, a középosztály férfiai, és az egyetemek ifjúsága. Nem maradt elfoglalatlan egy parányi hely sem; a karzatok épp úgy töm-vék, mint a terem maga, s akik már nem fértek a terembe, azok átmentek az országos képtárba: ott várandók be, hátha majd jut az ő számukra is egy kis hely, talán az ülés vége felé. Hiu várakozás, mert nem volt ott egyetlen ember is, aki a zárzó elhangzása után helyét elhagyhatta volna.

S ez a közönség nem csak lelkesedett Arany János emlékezetért, de amivel a Kisfaludytársaság ez nap tagjai szerepeltek, azt meg is bírálta, s méltányolta érdemük szerint. Szász Károly alelnök megnyitó beszédét a közönség megtapsolta: Léva y József ódáját „Arany János emlékezete“, többször helyeslő zugással, tapssal szakította félbe, s itt-ott a tetszés kifejezése olyan erőteljes volt, hogy Léva ynak pár pillanatnyira szünetelnie kellett felolvasásában; végül pedig a tapsolás alig akart szünetelni; s Léva ynak ismételve meg kellett köszönnie az elismerést, melylyel nemes lendületű költeményét a közönség fogadta. Gyulai Pál erőteljes, sonor hangon kezdé felolvasását, s szavainak kifejezéséből tisztán kiesszűlt a büszkeség, melylyel Gyulai áldozott Arany János emlékezetének. De e hang esakhamar megtörtött, s alig hallható suttogássá vált. Gyulai érkezett beszédének azon pontjához, amidőn vá-

a prémet és a legkülönbözőbb cheuilliarójtokat alkalmaznak.

Igen divatosak és szépek az áttört, oxydált, vagy szinesen zománcozott gombok, melyek közül a fej-vagy mellképpel ellátottak a legkedveltebbek; hasonlók ezekhez a köpenyesattok is. Ilyen esattokat viselnek a bársony, plüsch bőr és kigyóbőr öveken is. A pelerineken a esattot vagy fémgombot a zsinór és kötött gombok helyettesítik. A muffok nyakba akasztható zsinórral, elül zsebekkel vannak ellátva; legdivatosabbak az egészen prémből készülték.

A kalapok között az egészen chenilliából készítették, vagy a chenilliával díszítették képezik az ezen saison újdonságait. Vagy az egész kalap chenillia fonás, vagy ez csak a mindinkább háttérbe szoruló bársonyt helyettesíti.

Az alakot illetőleg az u. n. cabriolet kezd ismét a kisebb capot és a széles karimájú kerek kalap mellett feltűnni. Igen izléses díszítések azok, melyeknél a tollak, szárnyak stb. mellett, árnyalt bársonyvirágok, vagy levelekből összeállított marabouk vannak alkalmazva, melyekre fényes esattok, csokrok, vagy picziny madárkák vannak erősítve.

A ruha kelmék között első helyet az egy-, még pedig a sötétszínűek foglalják el. Mint dísz a paszományt és zsinórt, de különösen a részen metszett selyem vagy faile csikokból összeállított tömör rüschöket a nagyon divatos felsőruha (Ueberkleid) szélein és az ujjakon oly dúsán alkalmazták, hogy az majdnem mint prém tűnik föl. Különben az u. n. felsőruhákon úgy a valódi, mint az imitált prémekek kezdenek nagyban tért foglalni. A szabást illetőleg tipikus az angol kostüm, mely feltűnő egyszerűséggel párosult csinosossága miatt utánzásra érdemes.

zolta, mint temették el most egy éve Aranyt, hogy bocsátották le sírjába hamvait, s mint dübörögtek koporsóján az aláomló hantok...

Csendes zokogás hangzott fel szavaira arról az oldalról, ahol Arany családjának tagjai ültek, s a jelenlevők, különösen a hölgyek között alig volt egy is, kinek szemeit el ne futotta volna a köny... De Gyulai Pál csakhamar megkeményítette magát, ez alkalom nem az Arany János gyászolására, de dicsőítésére van szánva! S most belehatolt Arany életébe, munkáiba, egyéniségébe, muzsájának jellemzésébe anyi szeretettel, amint arra csak Arany János egyik legjobb barátja és bámulója, s annyi tudással, logikával és mélységgel, amint arra csak Gyulai Pál képes. Beszédének egyes mozzanatait, minő pl. az a rész, melyben összehasonlítja, de sőt összeforrasztja Aranyt Petőfivel, elragadták a közönséget, mely viharos tapsokkal fejezte ki háláját Gyulainak. Az ünnepegyt, mely magasan kiemelkedik hasonló közül, S z á s z Károly rövid zárszava fejezte be.

S z á s z Károly megnyitójában az őszinte és öntudatos tisztelet meleg, itt-ott lelkes hangján vázolta, mennyire függött össze a költő dicsőséges pályája a Kistaludytársaság működésével. Bevezetőleg fekkette vasárnapnak nevezve okt. 22-ét, a költő halála napját, a melynek épen az alkalommal volt évfordulója.

G y u l a i beszédje, inkább jellemző mint áradó, s megleghangu, mint pathetikus, egyik legremekőbb beszédje marad. Tárcánkban közülük belőle a legszebb részt, mely Arany és Petőfi barátságát és viszonyát jellemzi.

L é v a y költeménye, megkapó melegséggel és kitérően jellemző. Ime az a része, a hol mint költőt és embert festi:

S esodás hang volt, a melyen ajka szólat.
Oly ősi, oly lélek szerint miénk.
Büvös lantján az egyre változó dalt,
Szébb, régi kor visszhangjának hívénk.
S mint holdfényen a tél komor vidéki,
Uj bájoló színt ölte ott a régi.
A hang szívünkben ott zibonga, ott!
De zöngeltem annak csak ő adott! —

Művész kezében a gyarló agyagnak
Lágy kelméje, márványvá domborult.
S a melyre csak gyér sugárok ragyognak
Jelenné vált a köd-burkolta mult;
Érintésén a holt anyag megéledt,
Szin ömle rá, jellem s valódi élet,
S mint a gyémánt, habár porszemmi is,
Őt tündöklé legkisebb műve is.

A báj t s erőt összhangban egyesíteni
Ki tudta úgy, oly játszi-könyvedén?
Bennünket oly édesen elmeríteni
Saját szívünk s néptünk történetén?
Lantja fölött, hogy egy is el ne veszne,
Könnyű pillangószárnyon járt az eszne.
S a mint hevítgeté az égi láng
Dicsőitvén gyönyörrel bámulánk.

De a dicsőség fényét ő kerülte,
Futott előle, az meg kergeté.
Fénynél, zajnál üdítőbb volt körülte
Egy kis légtör, a csendes ihleté...
Dalos madár, szerény kalitba zárva!
Míg a nemzet hevült, tapsolt dalára
És glóriától tündökölt feje:
Világa lón parányi tűzhelye.

Tündéri körbe, föl magasra hága
Lelkével a teremtő képzelet,
Hol a költő, önmön magának átka
Álomban él s való létet feled;
Ő onnan is folyást a földre látott
S forrón ölelt barátot és családot
S miként összhangzó mindenik dala
Ember s költő egy szép összhang vala.

Mert egyszerű fenség volt jellemében:
Távol ha nézted, észre sem vevéd,
Igénytelen, miként egy gyermek épen
Ki porba irogatja a nevét...
Magyar néptünk átszűrődött alakja,
Melynek letisztult minden csöpp salakja:
Komoly, nemes kedély, mi ott maradt,
Valódi kincs, rejtett aranydarab!

S ez a csendes szív, mint a bérczi tónak
Fenéktele, szép sima tüköre
Nyugalmat hirdetett a bámulónak,
Melyet hullám s vihar meg nem töre:
Pedig volt ah! volt ott a mélyben örvény,
Kétely, küzdés, bú, fájdalom gyötörvén:
De a mit a mélységből felhozott
Az is közkinésé, dallá változott.

Szülhet, tudom, sőt szüljön is magának,
Egy-egy időszak művészt, dalmokot,
Termő kegye az idők folyamának
Habár pihen, kifogyani nem szokott.
Am eltűnik nem egy-két emberöltő,
Míg megjelen ama fejedelmi költő,
Ki majd Arany sugárzó esillagát
Önfényivel homálynak adja át.

Csak gyöngé, tört hangon zeng im ez ének
Emlékedért dicső nagy énekes!
Homályosan lobog csak a szövétnék,
Melylyel híved áldozva felkeres.
Eltölti bár a szeretet s esodolat,
Érzelminek hü hangot nem találhat:
Hogy a dal hozzád méltón zengene,
E perczben a te lantod kellene.

Felelős szerkesztő: **Wigand János.**

Főmunkatárs: Dr. **Fináczy Ernő.**

Kiadótulajdonosok:

Wigand János és a „Beck & Koszanicz“ cég.

HIRDETÉSEK.

8831 szám

tlkvi 1883.

Árverési hirdetmény.

A pancsovai kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Gussmann Mór pancsovai lakos végrehajtónak Stojkov Láza oppovai lakos végrehajtást szenvedett elleni 52 frt. 50 kr. tőke követelés ennek 1881 évi szeptember hó 16-ik napjától járó 6% kamatai 8 frt. 65 kr. perbeli 6 frt. 65 kr. végrehajtási valamint 8 frt. 45 kr. megállapított jelenlegi és még felmerülendő költségeknek kielégítése végett **1883 évi november hó 29-napjának délelőtti 9 órákor** Oppova község házánál az ezen törvényszék területén fekvő Oppova községe 674 számú telekjegyzőkönyvében foglalt ingatlan u. m. 232 hrsz. alatt Stojkov Láza nevére felvett 1 hold 1081 □ öhnyi I oszt. kaszálló 180 frt. ezennel megállapított kikiáltási ár mellett külön külön elfognak árvereztetni és akkoron magasabb ígéret hiányában a kikiáltási áron alól is elfognak adatni.

A venni szándékozók kötelesek a kikiáltási árnak 10% át készpénzben vagy ova-dékképesnek nyilvánítt értékben bánatpénzül letenni.

Kelt a pancsovai kir. törvényszék mint tlkvi hatóságnak 1883 évi szeptember hó 10-én tartott üléséből.

Dr. Kállay
jegyző.

Popovics
h. elnök

14800 szám

tlkvi 1883

Árverési hirdetmény.

A pancsovai kir. tszék mint tlkvi hatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Christian Antal pancsovai lakos végrehajtónak Barics Nedelkó pancsovai lakos végrehajtást szenvedett elleni 300 frt. tőke követelés ennek 1876 évi november hó 1-től járó 6% kamatai 23 frt. 05 kr. perbeli 65 frt. 40 kr. végrehajtási, valamint 8 frt. 10 kr. megállapított jelenlegi és még felmerülendő költségeknek kielégítése végett **1883 évi november hó 19-én délelőtti 9 órákor** a kebelbeli tlkvi hatóság helyiségében az ezen tszék területén fekvő Pancsova községe 525 sz. tjkvben foglalt ingatlan u. m. A + 2 rsz. 4348 hrsz. 169 □ öl udvar 4349 hrsz. 700 □ öl szántó 4350 hrsz. 269 □ öl kert 430 frt. 50 kr. ezennel megállapított kikiáltási ár mellett el fog árvereztetni és akkoron magasabb ígéret hiányában a kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

A venni szándékozók kötelesek a kiki-

áltási árnak 10% át készpénzben vagy ova-dékképesnek nyilvánítt értékpapirokban bánatpénzül letenni.

Vevők pedig kötelesek a vételért egyenlő részletben és pedig az első részletet, melybe a bánatpénz betudatik az árverés napján a kiküldött kezéhez, a második részletet az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt a harmadik részletet az árverés jogerőre emelése napjától számított 30 nap alatt 6% kamattal együtt lefizetni. A jelen hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított többi árverési feltételek a hivatalos órák alatt, ezen tlkvi hatóságnál és Pancsova város kapitányságánál tekinthetők meg.

Pancsován a kir. tszéknek 1883 október hó 16-án tartott tlkvi üléséből.

Buday
jegyző.

Popovics
elnök.

1088 szám.

P. 1883.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881 évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pancsovai kir. törvényszék 4234/80. számú végzése által Zsivánovits Jován végrehajtójává Zavisits Bázil és Mihály 954 frt. 42 kr. tőke, ennek 1880 évi június hó 2 napjától számítandó 6% kamatai 1/3% váltó-díj és eddig összesen 38 frt. 20 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság felül foglalt és 969 frt. 63 kr. becsült különféle bolti cikkek és tárgyak, szobabutorzat, konyha és házi berendezési tárgyakból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 1088 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a hely színe, vagyis Dobricza 1883. községben leendő eszközlésére 1883 ik évi november hó 8-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881 évi LX. t. cz. 107 §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladtni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881 évi LX. t. cz. 108 §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Alibunárt 1883 ik évi október hó 24 napján.

Szekesán János

kir. bírósági végrehajtó.

338 szám.

Hirdetmény.

A császári és királyi közös ministeriumnak folyó évi október hó 5-én 5273 sz. alatt a belügyi magyar királyi Miniszter úr Ó Nagyméltóságához intézett átirata szerint a vlaszeniczai járási hivatalnál üresedésbe jött ideiglenes minőségű IX. rangsorozatu kerületi orvosi állomás pályázat útján fog betöltetni.

Ezen állomás évi 900 frt. fizetés, 200 frt. lakpénz és 200 frt. pótlékkal van egybekötve.

A pályázók az orvosi tudori fokozat elnyerésének igazolásán kívül, a fizti főorvosi vizsga, — vagy az állatjárványtan és állategészség rendőri vizsga sikeres letételéről szóló bizonyítványokat; — továbbá egészségükről egy hatósági orvos által kiállított egészségügyi bizonyítványt mellékelni, végül pedig nyelvismeretüket, különösen pedig egy szláv nyelv bírást igazolni tartoznak.

A felszerelt kérvények a serajevo-i országos kormányhoz intézendők.

Pancsova, 1883. október hó 31-én.

Christian Antal,

polgármester.